

صهیونیست‌ها چگونه کشتار مسلمانان میانمار را اداره و هدایت می‌کنند

به گواه تاریخ، روابطی بسیار گرم و نزدیک بین حکومت میانمار و رژیم صهیونیستی وجود دارد که پیشینه تاریخی آن به دهه ۵۰ و اولین سال‌های تاسیس این رژیم در فلسطین اشغالی باز می‌گردد.

به گزارش آران نیوز: کشتار مسلمانان و نسل‌کشی آنها، یکی از مهمترین راهبردهای رژیم صهیونیستی است که از زمان اشغال فلسطین و سرزمین‌های عربی هیچ‌گاه از نگاه تل‌آویو دور نمانده است.

در این راستا، نقشه‌های رژیم صهیونیستی تنها کشتار مسلمانان ساکن سرزمین‌های اشغالی را شامل نشده، بلکه مسلمانان دیگر نقاط جهان نیز هدف این کشتارها بوده‌اند، اما نه در قالب کشتارهای مستقیم مسلمانان در کشورهای دیگر، بلکه به صورت غیر مستقیم و از طریق تامین سلاح‌های مورد نیاز رژیم‌های سرکوبگر و گروه‌های شبه نظامی تندرو فعال در مناطق و کشورهای مسلمان نشین مانند منطقه «کشمیر» و کشور «میانمار» که این روزها شاهد عملیات نسل‌کشی اقلیت مسلمان «روهینگا» در این کشور است.

در این ارتباط روزنامه صهیونیستی «هاآرتص» در گزارشی اذعان کرد که وزارت جنگ اسرائیل علی‌رغم کشتار و قتل عامی که علیه مسلمانان در کشور میانمار صورت می‌گیرد، با این حال صادرات اسلحه به این کشور را متوقف نخواهد کرد.

حقیقت امر این است که رابطه صهیونیست‌ها با کشور میانمار به سال‌های دور باز می‌گردد. اوایل قرن نوزدهم کشور میانمار از جمله مهمترین مقاصد تجار و بازرگانان یهودی در منطقه جنوب شرقی آسیا بوده و به لطف استعمار انگلیس، پس از خارج کردن اشغالگران ژاپنی از این کشور، شمار زیادی از یهودیان به میانمار مهاجرت کردند.

هم پیمان استراتژیک یا مستعمره‌ای صهیونیستی

از زمان تاسیس رژیم صهیونیستی در سال 1948 میلادی در فلسطین اشغالی، حفظ مناسبات این رژیم با کشور میانمار مورد توجه کابینه‌های مختلف صهیونیستی بوده است.

در این راستا، در سال 1955 میلادی شاهد سفر «یونو»، نخست‌وزیر وقت میانمار به «تل‌آویو» هستیم تا اولین سفر یک رهبر آسیایی به سرزمین اشغالی در تاریخ کشورهای این منطقه باشد، آن‌هم در شرایطی که اغلب این کشورها هنوز موجودیت رژیم صهیونیستی در سرزمین‌های اشغالی را به رسمیت نشناخته بودند و در تلاش برای اتخاذ تدابیر و سیاست‌هایی بودند که انزوای «اسرائیل» در عرصه بین‌المللی به دنبال داشته باشد.

اعزام صدها دانشجو و افسر ارتش میانمار به تل‌آویو جهت دیدن دوره‌های مختلف آموزش نظامی و تحصیل در علوم نظامی در دانشکده‌های رژیم صهیونیستی، یکی از مهمترین دستاوردهای سفر یونو به تل‌آویو شمرده می‌شد.

امضای قراردادهای تسلیحاتی خرید جنگنده‌های دست دوم صهیونیستی و توپ و تیربار و انواع مهمات و تجهیزات نظامی از ارتش اسرائیل از دیگر نتایج این سفر بود.

در ادامه تل‌آویو اقدام به اعزام تیمی از خلبانان نیروی هوایی این رژیم به کشور میانمار جهت آموزش نیروی هوایی وقت کشور میانمار کرد. در حالی که از آن‌سو، در عرصه منطقه‌ای و در حوزه سیاسی یونو تلاش‌های گسترده‌ای را آغاز کرده بود تا زمینه مشارکت رژیم صهیونیستی در کنفرانس بین‌المللی «باندونگ» را فراهم کند که قرار بود، با حضور 29 کشور آفریقایی و آسیایی در کشور اندونزی برگزار شود و بعدها پیش‌زمینه شکل‌گیری «جنبش عدم تعهد» را فراهم کرد.

اما تمام تلاش‌ها و اقدامات یونو از بیم تحریم و قطع مناسبات سیاسی و روابط دیپلماتیک کشورهای عربی با کشور میانمار با شکست مواجه شدند.

3 سال بعد در سال 1958 میلادی «شیمون پرز»، رئیس و «موشه دایان»، نخست‌وزیر وقت رژیم صهیونیستی برای ملاقات با «نی‌وین»، فرمانده نظامی و نخست‌وزیر وقت کشور میانمار راهی این کشور شدند.

طی دیدارهای صورت‌گرفته بین طرفین، نی‌وین بر حمایت همه‌جانبه و قدرتمند کشور متبوعش از تل‌آویو تاکید کرد و دستور اعزام 80 نظامی این کشور به سرزمین اشغالی را صادر کرد تا در دوره‌های آموزشی نحوه استفاده از تجهیزات پیشرفته کشاورزی و دستگاه‌های مدرن تولید مواد غذایی که در شهرک‌های صهیونیست‌نشین به خدمت گرفته می‌شدند، شرکت کنند.

در سال 1961 میلادی «دیوید بن‌گورین»، نخست‌وزیر وقت رژیم صهیونیستی برای دیدار با مقامات مسئول میانمار و بررسی روابط دو جانبه به این کشور سفر کرد. برخی از تصاویر تاریخی برجای مانده از این سفر، بن‌گورین را نشان می‌دهد که در دیدار با مقامات میانمار کلاه محلی و بومی این کشور را بر سر گذاشته است.

سفرهای مقامات مسئول رژیم صهیونیستی مانند شیمون پرز، موشیه دایان، اسحاق بن‌زایو و گولدا مایر، در تمام طول سال‌های دهه 60 میلادی به کشور میانمار ادامه یافت.

در دهه هفتاد سازمان جاسوسی «موساد» با برگزاری دوره‌های مختلف، آموزش افسران اطلاعاتی و امنیتی کشور میانمار را بر عهده گرفت و روابط دو جانبه بیش از پیش در تمام سطوح و حوزه‌ها توسعه و گسترش یافت و این موجب شد، رژیم

صهیونیستی کشور میانمار را به عنوان مرکز و کانون اداره سیاست خارجی اش در آسیا انتخاب کند.

در دهه هشتاد و در راستای روابط اقتصادی موجود بین اسرائیل و میانمار، حکومت وقت میانمار با امضای قراردادی به ارزش 5 میلیون دلار امتیاز احداث و راه اندازی مراکز مخابرات و تلفن ثابت در این کشور را به شرکت صهیونیستی «تیلراد» اعطا کرد. طی سال های دهه هشتاد فعالیت «ماشاو» یا آژانس صهیونیستی همکاری منطقه ای و بین المللی جهت رشد و توسعه در کشور میانمار به شکل چشمگیری گسترش یافت، از جمله فعالیت های این آژانس برگزاری دوره های آموزشی کشاورزی و آبیاری در کشور میانمار بود.

به این ترتیب، مناسبات تجاری، علمی، بهداشتی، آموزشی، پزشکی و تکنولوژیکی بین میانمار و رژیم صهیونیستی همچنان روند رو به رشد خود را طی می کرد. در این سال ها دو طرف سندی امضا کردند که در واقع تفاهم نامه تاسیس اتاق های تجاری و بازرگانی مشترک بین میانمار و رژیم صهیونیستی در این کشور آسیایی بود.

در ادامه این توافقات به عرصه ورزش و فرهنگ نیز کشیده شد و دو طرف توافقاتی در این دو عرصه نیز امضا کردند. امضای توافق لغو روادید بین اتباع دو طرف اوج مناسبات گرم، روابط نزدیک و همکاری گسترده رژیم های حاکم بر میانمار و سرزمین های اشغالی بود.

چه کسی سکان هدایت ارتش و نیروی نظامی میانمار را در دست دارد

پس از کودتای نظامی سال 1988 میلادی میانمار، گزارش های مطبوعاتی منتشر شدند که اذعان می کردند، شرکت های اسلحه سازی رژیم صهیونیستی قراردادهایی را در زمینه فروش تیربار و توپ های «هوتزر 150 میلی متری» با حکومت نظامی این کشور امضا کرده و چندین محموله تسلیحات نظامی به این کشور ارسال کرده اند.

در سال 1995 میلادی شرکت اسلحه سازی «کور» اسرائیل، کارخانه ای در کشور میانمار جهت تولید محدود تسلیحات نظامی راه اندازی کرد. این شرکت به تولید تکنولوژی و محصولات تجسی مشهور است.

همچنین شرکت صهیونیستی «تلیراد» در سال 1996 میلادی فعالیت خود در عرصه مخابرات و ارتباطات را در میانمار باز هم توسعه داد تا شامل تامین نیازهای این کشور به هر نوع سیستم ارتباطی در عرصه مخابرات شود.

ماه مه سال 1997 میلادی وزارت جنگ رژیم صهیونیستی افشا کرد، به موجب قرارداد امضا شده بین شرکت نظامی صهیونیستی «البت» با حکومت میانمار، این شرکت امتیاز مدرنیزه کردن جنگنده های ارتش میانمار را به دست آورده است.

روابط نظامی و اطلاعاتی امنیتی رژیم صهیونیستی سال های بعد نیز شاهد رشد و شکوفایی بود، به گونه ای که میانمار به تنها شریک راهبردی تل آویو جهت توسعه و تقویت زیر ساخت های زمینی، هوایی و دریایی نظامی میانمار تبدیل شد و بسیاری از تحلیلگران با استناد به سطح این مناسبات تاکید کردند که کشور میانمار عملا به پایگاه نظامی رژیم صهیونیستی در قاره آسیا و جهان تبدیل شده است.

در سال 2000 میلادی و در اوج انتفاضه الاقصی جوانان فلسطینی، رژیم میانمار قراردادی نظامی با ارتش رژیم صهیونیستی در زمینه خرید جنگنده های «درونز» و سامانه های موشکی «پیتون 4» را امضا کرد.

در سال 2015 میلادی ژنرال «مین اونگ هلینگ»، رئیس ستاد مشترک ارتش میانمار در سفری رسمی به سرزمین های اشغالی با مقامات رژیم صهیونیستی دیدار و دو طرف درباره توسعه و گسترش همکاری های امنیتی، اطلاعاتی و نظامی بحث و تبادل نظر کردند. دیداری که رژیم صهیونیستی تلاش بسیاری به کار برد که مخفی باقی بماند، اما هلینگ در صفحه شخصی اش در پایگاه اجتماعی اینترنتی «فیس بوک» از آن و قراردادهای نظامی و تسلیحاتی امضا شده طی این سفر پرده برداشت.

در این سفر رئیس ستاد مشترک ارتش میانمار از پایگاه دریایی ارتش رژیم صهیونیستی در بندر «اشدود» و پایگاه هوایی «پالماشیم» این رژیم بازدید و طی دیدار با روسای شرکت های اسلحه سازی صهیونیستی با آنها در زمینه اتمام قراردادهای خرید قایق های جنگی و تیربارهای سنگین و خودروهای زره پوش بحث و تبادل نظر کرد.

به تازگی نیز خبرهایی انتشار یافته که تاکید می کند، حکومت میانمار قراردادی با شرکت صهیونیستی «TAR» فعال و متخصص در برگزاری دوره های آموزش نظامی و امنیتی امضا کرده که به موجب آن، این شرکت آموزش نیروهای ویژه ارتش و نیروهای مسلح کشور میانمار در ایالت «آراکان» را برعهده دارد، ایالتی که شاهد وحشیانه ترین و خشونت آمیزترین کشتارها و پاکسازی های نژادی علیه مسلمانان ساکن این ایالت بوده است.

طی دسامبر سال گذشته میلادی یک وکیل و فعال حقوق بشری اسرائیلی با مورد خطاب قرار دادن وزارت جنگ رژیم صهیونیستی خواستار توقف فروش و ارسال تسلیحات نظامی این رژیم به ارتش میانمار شد که آنها را در کشتارها و قتل عام های بی رحمانه مسلمانان میانمار به خدمت می گیرد.

این درخواست وکیل و فعال حقوق بشر اسرائیلی با مخالفت صریح ارتش رژیم صهیونیستی مواجه شد که به هیچ وجه حاضر نیست، منافع این رژیم به خصوص در مقوله حقوق بشر و مرتبط با موضوعی چون کشتار مسلمانان به دست کشورهای دیگر را قربانی کند.

از سوی دیگر، پایگاه خبری «وللا» که به نزدیکی اش به دوایر اطلاعاتی و امنیتی رژیم صهیونیستی مشهور است، گزارشی منتشر کرد که در آن تاکید شده بود، اسرائیل مهمترین تامین کننده نیازهای تسلیحاتی و نظامی ارتش میانمار است و فرماندهان ارشد ارتش این کشور دارای روابط محرمانه و بسیار نزدیک با دستگاه های نظامی و اطلاعاتی اسرائیل هستند.

در بخشی از این گزارش آمده است: «فرمانده کل ارتش و نیروهای مسلح میانمار و مسئول مستقیم کشتار مسلمانان این کشور

از جمله شخصیت های سیاسی میانماری شمرده می شود که دارای روابطی بسیار نزدیک با دستگاه های امنیتی است. در ادامه این دیدارها ژوئن گذشته «میشل بن باروخ»، رئیس دایره پشتیبانی امنیتی وزارت جنگ رژیم صهیونیستی هم در سفری به میانمار با هلینگ دیدار کرد. از 25 آگوست گذشته حکومت و ارتش میانمار دور جدیدی از کشتار و قتل عام مسلمانان این کشور را آغاز کرده که با محکومیت های گسترده در عرصه بین المللی به ویژه از سوی مسلمانان مواجه شده است.

منبع: مشرق